Ἐν Πάτραις τὴν 30 Ἰανουαρίου 1887 Ἀριθ. 628

ΦΩΤΟΛΟΓΟΥΜΕΝΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

(Ἐκδιδομένη κατὰ Παρασκευήν.)

ΤΙΜΑΙ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΩΝ
Διατριβῶν ὁ στίχος λεπτὰ 25
Εἰδοποιήσεις καὶ ἀγγελίαι κατ' ἀποκοπήν.

Ὁ Συντάκτης
ΚΩΝΣΤ. Κ. ΦΥΛΟΠΟΥΛΟΣ.

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ
ΕΤΗΣΙΑ . . . Δραχ. Ν 14.
Πληρωτέα καθ' ἑξαμηνίαν

Περὶ τοῦ λιμένος ἡμῶν ἐνδιαφέρουσαι πληροφορίαι.

Τὸ ἡμέτερον λιμενικὸν ζήτημα, ὡς καὶ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἡμῶν φύλλῳ εἴπομεν, εἰσέρχεται μετ' οὐ πολὺ εἰς τὴν ὀξυτέραν αὐτοῦ φάσιν, προκειται δὲ νὰ ληφθῶσιν περὶ αὐτοῦ σπουδαιότατοι ἀποφάσεις· ἐπάναγκες ὅθεν εἶναι νὰ γνωρίζῃ τὸ κοινὸν τὰ προηγούμενα τῶν ἀποφάσεων τούτων, ἵνα κρίνῃ περὶ τῆς ἐπικειμένης λύσεως ἀσφαλῶς.

Ἡ θέσις τοῦ ζητήματος τούτου ἔν γε τῷ παρόντι ἐστὶν ἡ ἑξῆς. Κατὰ Ἰανουάριον τοῦ 1883 ὁ ἐργολάβος τοῦ λιμενικοῦ ἔργου διέκοψε τὰς ἐργασίας τῆς κατασκευῆς του, ἰσχυριζόμενος ὅτι ὁ κατασκευαζόμενος κυματοθραύστης ὑφίσταται κατακαθίσεις ὑπερτέρας τοῦ προβλεφθέντος μέτρου, ὡς ἐκ τῆς συνθέσεως τοῦ πυθμένος, ὅτι ἐποιήσατο χρῆσιν ὑλικῶν κατ' ἀναλογίας διαφόρους τῶν ὅρων τῆς συμβάσεως καὶ ὅτι πρέπει ν' ἀποζημιωθῇ διὰ τὴν γενομένην αὐτῷ ἐκ τούτου ζημίαν, νὰ τροποποιηθῇ δὲ ἡ ἀρχικὴ συμβασις, ὡς πρὸς τὸν τρόπον τῆς κατασκευῆς, νὰ ἐξακολουθήσῃ δηλονότι τὸ ἔργον κατὰ μονάδα ἢ κύβον, ἀντὶ τῆς κατ' ἀποκοπὴν συντελέσεως τοῦ ἔργου, ὡς ἡ μεταξὺ αὐτοῦ καὶ τῆς λιμενικῆς ἐπιτροπῆς σύμβασις καθόριζεν.

Ἡ λιμενικὴ ἐπιτροπὴ ἀπέναντι τῆς εὐθύνης τῆς τροποποιήσεως τῆς συμβάσεως, καθ' ὅρους ἀποχρουομένους ἀπὸ τὴν συνείδησιν τοῦ τόπου, δὲν ἐδίστασε νὰ κηρύξῃ ἑκατοτε ἔκπτωτον τὸν ἐργολάβον καὶ ν' ἀποκρούσῃ τοὺς ἰσχυρισμούς του, οὐ μόνον ὡς ἀναποδείκτους, ἀλλ' καὶ ὡς περιπτώσεις προβλεπομένας ρητῶς ὑπὸ τῆς ἀρχικῆς συμβάσεως καὶ ὑποκειμένας εἰς βάρος αὐτοῦ τοῦ ἐργολάβου. Ἀλλ' ἀντὶ τότε ἡ λιμενικὴ ἐπιτροπὴ νὰ ἐπιμείνῃ εἰς τὴν ἀπόφασιν της ταύτην καὶ νὰ καταδείξῃ τῷ ἐργολάβῳ τὴν εἰς τὰ δικαστήρια ἄγουσαν, ὡς τὴν μόνην ὁδὸν τὴν ἄγουσαν εἰς λύσιν τῆς διαφορᾶς δικαίαν καὶ ἀσφαλῆ, ἐπροτίμησε ν' ἀκούσῃ τὴν ἐπὶ τοῦ προκειμένου γνώμην τοῦ Ὑπουργείου, τὸ ὁποῖον, Κύριος ὤν, ὑπὸ ποίας ἐξωτερικὰς πιέσεις διατελοῦν, συνέστα νὰ γίνῃ ὡς πείραμα ἑκατὸν μέτρα κυματοθραύστου, [μέρος τοῦ ὅλου,) κατὰ μονάδα, ὑπὸ τὴν ἐπίβλεψιν τῆς ἐπιτροπῆς καὶ πρὸς ἐξακρίβωσιν τῆς ἀληθείας τῶν ἰσχυρισμῶν τοῦ ἐργολάβου, μετὰ τὴν συντέλεσιν δὲ τοῦ πειράματος νὰ διακανονισθῶσιν ἐπὶ τὸ δικαιότερον αἱ μεταξὺ τῆς Ἐργολαβίας καὶ τῆς ἐπὶ τοῦ λιμένος ἐπιτροπείας ἀναφυεῖσαι διενέξεις καὶ διαφοραί.

Ἡ Ἐπιτροπή, μ' ὅλον ὅτι ἀποδεχομένη τὴν πρότασιν ταύτην τοῦ Ὑπουργείου, ἐποιήσατο πολλὰς ἐπιφυλάξεις τῶν ἑαυτῆς δικαιωμάτων τῶν προερχομένων ἐκ τῆς συμβάσεως καὶ τῆς αὐτογνώμονος διακοπῆς τοῦ λιμενικοῦ ἔργου, οὐχ' ἧττον ἀποδεχθεῖσα τὸ πείραμα ἀνεγνώριζεν ἐμμέσως τὴν ἀλήθειαν τῶν ἰσχυρισμῶν τοῦ Ἐργολάβου καὶ διετίθετο, οὕτως εἰπεῖν, εἰς τὴν παροδοχὴν τῶν προτάσεών του, ἐὰν οἱ ἰσχυρισμοί του ἤθελον ἀποδειχθεῖ καὶ τυπικῶς ἀληθεῖς, ἐνῷ περὶ τούτου ἡ ἐπιτροπὴ δὲν εἶχε οὔτε δικαίωμα οὔτε ἁρμοδιότητα ν' ἀποφανθῇ· ἡ ἐπιτροπὴ ἐπιβλέπει εἰς τὴν ἐφαρμογὴν συμβάσεως καθ' ὅλα ἰσχυρᾶς, ἐν τῇ ἐφαρμογῇ δὲ τῆς συμβάσεως ἔγγειτο τὸ μόνον ἐπὶ τοῦ προκειμένου κατὰ θῆκον της, μετὰ τὴν διακοπὴν τῶν ἔργων, νὰ κηρύξῃ ἔκπτωτον τὸν ἐργολάβον καὶ νὰ τὸν ἀναγκάσῃ νὰ προτρύγῃ εἰς τὰ δικαστήρια, ἐξ ὧν ἤθελον ἐπέλθει ἡ μόνη ἀποδεκτὴ λύσις. Καθ' ἡμᾶς ἡ ἐπιτροπὴ ἔπραξε κάκιστα ἀποδεχθεῖσα τὸ πείραμα καὶ προδικάσασα τὸ ζήτημα, ἐν ᾧ δὲν ἦτο οὔτε δικαστὴς, οὔτε τὰ ἰδιαδιεχειρίζετο.

Ὁπωσδήποτε ὅμως τὸ πείραμα ἀπεφασίσθη καὶ ἐπεχειρήθη· ἡ συντέλεσις ἑνὸς τμήματος κυματοθραύστου ἐξ 100 μέτρων ὅπως ἐξελεγχθῶσιν αἱ ἀξιώσεις τοῦ ἐργολάβου, ὡς πρὸς τὰς κατακαθίσεις καὶ τὰς ἐπερχομένας ἀλλοιώσεις εἰς τὸ ἕτερον μέρος τοῦ κυματοθραύστου τὸ ὁποῖον εἶχεν ἀρχίσει οὗτος καὶ ἵνα τεθῶσιν αἱ βάσεις δικαίας ἐπιλύσεως τῆς διαφορᾶς ἥτις ἀνεφύη ὡς πρὸς τὸ ἀντικείμενον τοῦτο μεταξὺ τοῦ Ἐργολάβου καὶ τῆς λιμενικῆς ἐπιτροπῆς τοῦ λιμένος Πατρῶν.

Τὸ ἔργον τοῦτο ἤρξατο πρὸ πολλοῦ καὶ ἤδη εὑρεῖται περὶ τὸ τέλος αὐτοῦ, ἀλλὰ πρὶν τῆς τελείας συντελέσεώς του ἡ λιμενικὴ ἐπιτροπὴ δὶς ἐζήτησε τὴν παρὰ μηχανικῶν ἐξέτασίν του, τὸ πρῶτον μετὰ τὸν σεισμὸν τῆς 15 παρελ. Αὐγούστου, ὅστις ἐπροξένησεν εἰς ὅλον τὸ λιμενικὸν ἔργον κατακαθίσεις σημαντικάς, τὸ δεύτερον δ' ἐπ' ἐσχάτων κατὰ Δεκέμβριον τοῦ ἄρτι λήξαντος ἔτους καὶ ἅμα παρετηρήθη διαφορὰ οὐχὶ ἀσήμαντος μεταξὺ τοῦ προϋπολογισθέντος κύβου, τοῦ ἀπαιτουμένου εἰς κατασκευὴν τοῦ τμήματος τῶν 100 μέτρων καὶ τῶν ῥιφθέντων πετρωμάτων.

Κατ' ἀμφοτέρας τὰς περιστάσεις ταύτας ἡ Κυβέρνησις διώρισεν ἐπιτροπὴν ἐκ δύο μηχανικῶν ἐκ τῆς Γαλλικῆς ἀποστολῆς τῶν κ. κ. Φοντέλ καὶ Κελενέκ καὶ τοῦ νομομηχανικοῦ κ. Ζαφειρίου, οἵτινες μετὰ ἐπισταμένην ἐξέτασιν τοῦ ἔργου καὶ τῶν διαφόρων αὐτοῦ περιστάσεων ὑπέβαλον μακρὰς ἐκθέσεις· αἱ ἐκθέσεις αὗται δίδουσι τὴν ἀφετηρίαν τῆς νέας πορείας εἰς ἣν εἰσέρχεται ἤδη τὸ ζήτημα, καὶ διὰ τοῦτο κρίνομεν ἐπάναγκες νὰ γνωρίσωμεν αὐτὰς εἰς τὸ ἐνδιαφερόμενον κοινόν.

Ἐπὶ τῆς πρώτης περιπτώσεως τοῦ σεισμοῦ ἡ Ἐπιτροπὴ πιστοποιεῖ ὅτι ὁ σεισμὸς τῆς 15 Αὐγούστου π. ε. παρήγαγε γενικὴν κατακάθισιν ἐκ 0,40 τοῦ μέτρου εἰς τὸ τετελεσμένον μέρος τοῦ κυματοθραύστου καὶ ἐξ 1,60 τοῦ μέτρου κατὰ μέσον ὅρον, εἰς τὸ κατασκευαζόμενον χαρὶν δοκιμῆς τεμάχιον. Ἡ ἐπιτροπὴ τῶν μηχανικῶν τὴν διαφορὰν τῶν ἀποτελεσμάτων τούτων ἐξηγεῖ διὰ διαφόρων τεχνικῶν παρατηρήσεων, συμπεραίνει δὲ ὅτι ἡ βύθισις ἡ ἐκ τοῦ ἐπισυμβάντος σεισμοῦ προκληθεῖσα, θὰ ἐπήρχετο βαθμηδὸν διὰ διαδοχικῶν κατακαθίσεων καὶ ὅτι ἑπομένως μόνη ἐπανόρθωσις τοῦ κακοῦ εἶνε ἐκείνη ἥτις ἐξετελέσθη ἤδη μετὰ πολλῆς ἐπιμελείας καὶ νηφαλιότητος, ἡ ἐκπλήρωσις δηλονότι τῶν καταβυθισθέντων στρωμάτων.

Πλὴν τῶν ἄνω παρατηρήσεων ἡ ἐκ μηχανικῶν ἐπιτροπὴ ποιεῖται καὶ ἑτέρας περὶ τῆς διεξαγωγῆς τῶν ἔργων, περὶ τῆς σπουδαιότητος τῶν κατακαθίσεων, περὶ ἐπιβλέψεως τῆς ἐργασίας, ἅτινα παραλείπομεν ἐπὶ τοῦ παρόντος, ἵνα φθάσωμεν ταχύτερον εἰς τὴν δευτέραν τῆς ἐπιτροπῆς τῶν μηχανικῶν ἔκθεσιν, ἥτις ἀναγομένη εἰς τὸ κύριον καὶ τὸ ὑπὸ ἀμφισβήτησιν ἀντικείμενον, ἐστὶν ἡ σπουδαιοτέρα.

Διὰ νεαρᾶς ἐκθέσεώς της, τῆς 11 Ἰανουαρίου ε. ε. ἡ ἐκ Μηχανικῶν ἐπιτροπὴ ἐκθέτει ὅτι ἤδη δύναται νὰ κρίνῃ ἀσφαλῶς περὶ τῆς πορείας καὶ τῆς ἐντάσεως τῶν φαινομένων ἅτινα παρουσιάζει ἡ κατασκευὴ τοῦ ἐξωτερικοῦ κυματοθραύστου μέσου βάθους 16 μ. 52 ἐπὶ ἐδάφους ἀληθῶς συγκειμένου ἐξ ἰλύος καὶ ἀργίλλου.

Καὶ πρῶτον διὰ τῆς ἐκθέσεως ἀποκρούεται ὁ ἰσχυρισμὸς τοῦ ἐργολάβου περὶ μετακινήσεως τοῦ κυματοθραύστου πρὸς τὸ ἔξω μέρος ὡς ἀναληθὴς, ἀποδείκνυται δὲ ἡ παρατηρουμένη τῆς τοποθετήσεως διαφορὰ εἰς λάθος τοῦ οἰκείου μηχανικοῦ οὐχ ἧττον εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς ἡ ἔκθεσις παραδέχεται ὅτι τὸ πείραμα ἀπέδειξε τὴν ἀκρίβειαν τῶν ἰσχυρισμῶν τοῦ ἐργολάβου ὡς πρὸς τὸ ἀντικείμενον τῆς καταβυθίσεως τοῦ κυματοθραύστου καὶ τῆς διαπλατύνσεως τῶν πρανῶν. Εἶναι, ἐπάγεται, ἀναμφισβήτητον ὅτι ἡ ὑπόθεσις περὶ ὑπάρξεως ἀσυμπιέστου πυθμένος ἣν παρεδέχθησαν οἱ κ. κ. Πασχὰλ καὶ Σκαλιστήρης, ἐπὶ τῇ βάσει ἀνακριβῶν πληροφοριῶν, εἰς τὴν συγγραφὴν τοῦ ἀρχικοῦ σχεδίου, εἶνε ἐντελῶς ἐναντία εἰς τὴν πραγματικότητα καὶ ἑπομένως δὲν ὑπάρχει οὐδεμία σχέσις μεταξὺ τοῦ κατασκευασθησομένου ἔργου καὶ ἐκείνου ὅπερ ἦτο ἐν τῇ διανοίᾳ τῶν συμβαλλομένων, ὅτε ἡ ἀρχικὴ σύμβασις ἐγένετο μεταξὺ τοῦ κ. Μανιάκ καὶ τῆς ἐπιτροπῆς τοῦ λιμένος. Ἀφοῦ τὸ ἀρχικὸν συμβόλαιον εἶναι λανθασμένον ἐπὶ τῆς οὐσίας, δὲν εἶναι ἀμφίβολον ὅτι πρέπει δικαίως νὰ ἀναθεωρηθῇ συμφώνως πρὸς τὴν πραγματικότητα τῶν γεγονότων.»

Δὲν γνωρίζομεν, ἡμεῖς τοὐλάχιστον, ποῖα διεγράφησαν ὅρια εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τῆς ἐκ μηχανικῶν ἐπιτροπῆς ταύτης· ἂν δηλονότι πλὴν τῆς τεχνικῆς ἐξετάσεως τοῦ ἔργου, ἀνετέθη αὐτῇ καὶ ἡ νομικὴ τῆς διαφορᾶς ἐπίλυσις, οὐχ' ἧττον παρατηροῦμεν παραδόξως ὅτι οἱ κύριοι μηχανικοὶ δὲν διστάζουσι νὰ ἐκφέρωσι πλὴν τῶν πορισμάτων τῆς τεχνικῆς παρατηρήσεως καὶ μελέτης των καὶ νομικὰς γνώμας, μετὰ θαυμαςῆς τῇ ἀληθείᾳ εὐχερείας δι' ἃς τοὺς συγχαίρομεν βεβαίως. Ὁπωσδήποτε ὅμως παρατηροῦμεν ὅτι ἡ λύσις τῶν νομικῶν ζητημάτων, λόγῳ ἀναρμοδιότητος, δὲν ἔπρεπε νὰ τοὺς ἀπασχολῇ.

Μετὰ τὴν ἀναγκαίαν ταύτην παρένθεσιν, ἀναλαμβάνομεν εἰς χεῖρας τὴν ἔκθεσιν τῶν κ. κ. μηχανικῶν καὶ μανθάνομεν ἐξ αὐτῆς ὅτι πρὸς σχηματισμὸν τοῦ ὡς πείραμα κατασκευαζομένου κυματοθραύστου ἐκ μέτρων 100, ἐρρίφθησαν 123,000 πλήρη κυβικὰ μέτρα πετρωμάτων καὶ ὅτι πρὸς συντέλεσιν αὐτοῦ θ' ἀπαιτηθῶσιν ὡς ἔγγιστα ἕτερα 10,000, ὅτοι ἐν ὅλῳ 133,000. Ἀλλ' οἱ κ. κ. Πασχὰλ καὶ Σκαλιστήρης, μὴ ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὰς ἐκτάκτους καταβυθίσεις καὶ ὡς

πολογίζοντες μόνον κατὰ κύβον καὶ 1/4 διὰ τὰ κενά, εἶχον προσδιορίσει ὡς ἀπαιτούμενον ποσὸν πετρωμάτων εἰς συντέλεσιν τῶν 100 μ. κυματοθραύστου μόνον 76,000, μ. Οὕτω ἐκ τούτου ἐξάγεται ὅτι ἐν αὐτῷ τῷ σώματι τοῦ τμήματος αἱ κατακαθίσεις ἀνέρχονται εἰς 85 0/0 τοῦ θεωρητικοῦ κυβισμοῦ, καὶ εἰς 50 0/0 εἰς τὰς κεφαλάς, ὡς ἐλαφροτέρας. Τὰς αὐτὰς ἀναλογίας τῶν κατακαθίσεων ἡ Ἐπιτροπὴ παραδέχεται ὡς πιθανὰς διὰ τὸν ὅλον κυματοθραύστην, φθάνει δὲ εἰς τὸ συμπέρασμα ὅτι ἂν ὁ κύβος τῶν 800 μ. κυματοθραύστου ἄνευ κατακαθίσεων ἀνέρχεται εἰς τὸ ὁλικὸν ποσὸν τῶν 459,660 μ. ἕνεκα τῶν παρατηρουμένων κατακαθίσεων θὰ ἀνέλθῃ εἰς 841,210 μ,

Μετὰ τὰ ἐξαγόμενα ταῦτα ἡ Ἐπιτροπὴ προβαίνει εἰς τὰς ἐπενεκτέας τροποποιήσεις εἰς τὸ σχέδιον τοῦ Πασχάλ, ἃς καὶ ταύτας παραλείπομεν, διότι πρὸ τούτων πρέπει νὰ γνωρίσωμεν ἕτερα τινὰ ἀναπόφευκτα εἰς κατανόησιν τῆς θέσεως τοῦ ζητήματος.

Ἡ ἐκ μηχανικῶν ἐπιτροπὴ μᾶς ἐπενθυμίζει διὰ τῆς ἐκθέσεώς της ὅτι κατὰ τὴν ἀρχικὴν σύμβασιν τὸ ὁλικὸν ποσὸν τῆς ἀποκοπῆς διὰ τὰ πετρώματα ἦτο 4,242,585 δρ. ὅτι ἐκ τοῦ ποσοῦ τούτου πρέπει ν' ἀφαιρέσωμεν τὴν ἀξίαν τοῦ μόλου «Καλαβρύτων» δρ. 240,146 καὶ ὅτι μένει διὰ τὸν ἐξωτερικὸν κυματοθραύστην 4,002,439 δρ. Τὸ ποσὸν λοιπὸν τοῦτο συγκρινόμενον πρὸς ἐκεῖνο τῶν 6,931,570 δρ, εἰς ὃ φθάνομεν ἤδη διὰ νὰ συμπληρώσωμεν τὸ ἔργον μετὰ τὰς κατακαθίσεις, παρουσιάζει αὔξησιν 2,929,131, δρ. (αὔξησιν 3 ἑκατομ.).

Τὸ πείραμα ἀπέδειξε λοιπὸν ὅτι ἔχομεν νὰ ἐξοδεύσωμεν πλὴν τοῦ ποσοῦ τῆς ἀρχικῆς συμβάσεως καὶ 3 ἀκόμη ἑκατομ. δραχμῶν. Ἀλλ' οἱ κ. κ. Μηχανικοὶ εἶνε φιλάνθρωποι, μετὰ τὸ πικρὸν ποτήριον ὅπερ μᾶς προσέφερον μᾶς προσφέρουν ἀμέσως καὶ τὸ ἀντίδοτον γλύκισμα, τὸ ἰδόμενον συνήθως ἀμέσως μετὰ τὴν πόσιν τῶν πικρῶν φαρμάκων. Προτείνουσιν ἐλάττωσιν τῆς δαπάνης ταύτης διὰ τῆς ἀποκοπῆς τοῦ ἔργου· ἂς μὴ ἐκτανθῇ ὁ κυματοθραύστης, λέγουσι, πέραν τοῦ σημείου εἰς ὃ ἐσταμάτησεν ἤδη πρὸς τὸ νότιον μέρος. Ἂν κάμωμεν βραχύτερον τὸ φύρεμα, ἔχομεν χρείαν ὀλιγωτέρου ὑφάσματος καὶ κατὰ συνέπειαν ὀλιγωτέρου χρήματος. Τοῦτο νομίζω ὅτι τὸ ἐγνωρίζαμεν ἅπαντες καὶ δὲν εἴχομεν ἀνάγκην νὰ μᾶς τὸ εἴπωσι μηχανικοί. Καὶ ἄλλην ἀκόμη οἰκονομίαν προτείνουσι· νὰ ἀναβληθῇ ἡ κατασκευὴ τῶν τῆς ἐπιστέψεως λιθοδομῶν τοῦ κυματοθραύστου, διότι θ' ἀποφύγωμεν καὶ τὰς κατακαθίσεις· ἡμεῖς γνωρίζομεν ἐντούτοις κάτι τι ἀποφέρον πλειοτέραν οἰκονομίαν, νὰ ἐγκαταλείψωμεν τελείως τὸ ἔργον καὶ νὰ γλυτώσωμεν ὅλον τὸ ποσόν.

Ἡ ἔκθεσις προβαίνει καὶ εἰς τὴν ἐξέτασιν τῶν διαφόρων ἀπαιτήσεων τοῦ ἐργολάβου τῶν προκυψασῶν μετὰ τὰς κατακαθίσεις καὶ τὴν διακοπὴν τῆς ἐργασίας. Ἀναγνωρίζεται ὅθεν τῷ ἐργολάβῳ ὅτι ἠναγκάσθη νὰ ῥίψῃ ὀγκολίθους πλειοτέρους κατὰ κύβον τῶν συμφωνημένων πρὸς ἐπανόρθωσιν τῶν γενομένων κατακαθίσεων καὶ περὶ τούτου προτείνει τὴν ἱκανοποίησίν του. Ὡσαύτως ἀναγνωρίζει τὴν προσγενομένην αὐτῷ ζημίαν ὡς ἐκ τῆς διακοπῆς τῶν ἐργασιῶν, ἣν ὑπολογίζει εἰς δρ. 520,197 καὶ προτείνει κατὰ τὰ ἐν Γαλλίᾳ εἰθισμένα καὶ ἐπὶ τούτων συμβιβασμὸν πρὸς ὄφελος τοῦ ἐργολάβου. Καὶ ἡ αὔξησις τῶν τοῦ χαρτοσήμου τελῶν ἀποτελεῖ ἰδιαιτέραν ἀξίωσιν τοῦ ἐργολάβου, ὅστις ζητεῖ νὰ ἐπιῤῥίψῃ εἰς ἀποκλειστικὸν βάρος τοῦ λιμένος τὰ τέλη ἐκεῖνα· ζητεῖ ἐπίσης καὶ τὴν ἐπιστροφὴν τῆς ἐγγυήσεως ἣν ἡ ἔκθεσις θεωρεῖ περιττὴν καὶ τῇ ἀληθείᾳ εἰς τοῦτο δὲν ἔχει ἄδικον, ἀφοῦ ἐδείχθη πλέον ὅτι εἰς οὐδὲν ὀφελοῦσιν αἱ ἐγγυήσεις, ὅπου πολλὰ ὑπάρχουσι μέσα εἰς ἀποφυγὴν τῶν ὑποχρεώσεων.

Τέλος ἡ ἔκθεσις προτείνει τὴν κατὰ κυβικὸν μέτρον καὶ ἐπὶ τῇ βάσει τιμολογίου τὴν ἐξακολούθησιν τοῦ ἔργου, ὡς μόνον τρόπον δίκαιον καὶ ἐξοικονομοῦντα ἐξ ἴσου τὰ συμφέροντα τῶν συμβαλλομένων μερῶν.

Εἰς τοῦτο τὸ σημεῖον εὑρίσκεται ἤδη τὸ κύριον ζήτημα καὶ ἐπὶ τούτων τῶν κατὰ μέρος ζητημάτων θὰ κληθῇ μετ' ὀλίγον ἡ ἐπὶ τοῦ λιμένος ἐπιτροπὴ ν' ἀποφανθῇ. Δὲν εἶναι ἀνάγκη, φρονοῦμεν, νὰ εἴπωμεν ὅτι αἱ ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἀποφάσεις τῆς ἐπιτροπῆς ἔσονται μεγίστης σημασίας καὶ σημαντικότητος καὶ ὅτι μετ' ἀναλόγου προσοχῆς καὶ περισκέψεως θέλουσι τὰ μέλη αὐτῆς μελετήσει τὰ διάφορα ζητήματα, πρὶν ἢ ἀποφανθῶσι περὶ αὐτῶν.

—)(—

Ἡ ἐπὶ τοῦ λιμένος ἐπιτροπὴ πρὶν ἢ ἀποφανθῇ ὁριστικῶς περὶ τῶν πρακτέων συνελθοῦσα τὴν παρελθ. δευτέραν εἰς συνεδρίασιν ἀπεφάσισε τὴν δημοσίευσιν τῆς μετὰ τοῦ ἐργολάβου προσωρινῆς συμβάσεως ὡς καὶ τῶν ἄνω μνημονευομένων ἐκθέσεων τῶν μηχανικῶν, ἵνα καὶ τὸ κοινὸν λάβῃ γνῶσιν τῆς θέσεως τοῦ ζητήματος καὶ ἀκουσθῶσιν οὕτω αἱ γνῶμαι τῶν δυναμένων νὰ ἐκφέρωσι τοιαύτην. Ἡ ἐπιτροπὴ σὺν τούτῳ ἀπεφάσισε νὰ δεχθῇ, ἵνα μὴ διακοπῇ ἡ ἐργασία τοῦ ἐργολάβου, ὅπως οὗτος ἐξακολουθήσῃ ῥίπτων λίθους ἐπὶ τοῦ ἄλλου ἔργου, νὰ πληρώνῃ δ' αὐτοὺς κατὰ μονάδα.

ΛΟΓΟΣ ΕΠΙΚΗΔΕΙΟΣ

ἐκφωνηθεὶς ἐν τῷ ἐν Πάτραις ἱερῷ ναῷ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ, τὴν 27 Ἰανουαρίου 1887 εἰς τὸν νεκρὸν τοῦ

ΑΝΤΩΝΙΟΥ Δ. ΑΝΤΩΝΟΠΟΥΛΟΥ

ΥΠΟ ΣΠΥΡ. Θ. ΠΑΠΠΑ

Ἐνταφιάζομεν σήμερον μίαν ἐκ τῶν ἀρχαϊκῶν φυσιογνωμιῶν, τῶν ὁποίων ὁ τύπος καθ' ἑκάστην καθίσταται ἐν ἡμῖν σπανιώτερος. Ἐκλείπουσιν ἡμέρᾳ τῇ ἡμέρᾳ αἱ εὐγενεῖς φυσιογνωμίαι τῶν γνησίων ἑλλήνων, ἐμὲ τὸ ἀρχαιοπρεπὲς ἦθος των, τὸν ἀγνὸν καὶ ἄδολον χαρακτῆρα των, τὴν ἁπλότητα ἐν τοῖς τρόποις καὶ τῇ διαίτῃ καὶ μὲ τὴν λευκάζουσαν φουστανέλλαν των. Ἀποθνήσκουσιν οὗτοι μὲ τὸ μειδίαμα εἰς τὰ χείλη, διότι κληροδοτοῦσιν ἡμῖν τὰ ἀγαθὰ τῆς ἐλευθερίας, καὶ ἀπέρχονται ν' ἀναπαυθῶσι τὸν αἰώνιον ὕπνον, ἔχοντες ἥσυχον τὴν συνείδησιν, ὅτι ἐξεπλήρωσαν τὸ καθ' ἑαυτοὺς καὶ εἶδον ἐπὶ τῶν ἡμερῶν των τὴν πατρίδα αὐτῶν ἀποτινάσσουσαν τὸν μυσαρὸν ζυγὸν τῆς δουλείας, καὶ τὸν ἥλιον τῆς ἐλευθερίας λάμποντα ἐν μέσῳ ἡμῶν. Ὁ Ἀντώνιος Ἀντωνόπουλος ὑπῆρξε μία ἐκ τῶν ἀρχετυπωτέρων τούτων φυσιογνωμιῶν, ἐν τῇ ὁποίᾳ ἀνεγίνωσκέ τις τὰ χαρακτηριστικὰ γνησίου ἕλληνος, καὶ ἀπετέλει, ὡς πάντες οἱ διασώσαντες τὴν ἀρχαϊκότητα τοῦ ἤθους, πικρὰν διαμαρτύρησιν κατὰ τῆς σήμερον ἐκφυλλίσεως. Πόσον ὡραιοτέρα ἦτον ἡ ἐν πᾶσι σεμνὴ ἐκείνη δίαιτα τῶν πατέρων ἡμῶν, πρὸς τὴν ὁποίαν τόσαι καὶ τόσαι ἐπίζηλοι ἀρεταὶ συνεδέοντο!

Ἐγεννήθη καὶ οὗτος κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ παρόντος αἰῶνος, ἐν ἔτει 1805, ὅτε ἀκόμη τὴν ἀτυχῆ χώραν ἐμάστιζεν ὁ βάρβαρος ζυγὸς τῆς Ὀθωμανικῆς δεσποτείας. Ἦτον ἡ ἐποχή, καθ' ἣν ἐν τοῖς στήθεσι τῶν δουλευόντων ἐνεκυμονεῖτο ἡ θύελλα, ἥτις ὀλίγα μετὰ ταῦτα ἔτη τρομερὰ ἐξερράγη καὶ ἀνέδωκε τὴν ἀναλαμπὴν τοῦ 21. Ὁ Ἀντώνιος Ἀντωνόπουλος, υἱὸς τοῦ Δημητρίου Ἀντωνοπούλου δημογέροντος, ἀνετράφη ἑλληνοπρεπῶς καὶ ἐγαλουχήθη μὲ τὸ γάλα τῆς πρὸς τὴν πατρίδα ἀγάπης. Ὁ ἀγὼν τοῦ 21 εὗρεν αὐτὸν νεανίαν πλήρη σφρίγους, ἐμπνευσμένον ἐκ τῶν ἀρχῶν τῆς αὐτοπαρνήσεως καὶ μισοῦντα τὴν ζωὴν ἐκείνην μὲ τοὺς ἀτιμωτικοὺς ὅρους της. Ὑπὸ τοιούτων ἐμφορούμενος ἀρχῶν μετέσχεν ἐνεργῶς τοῦ ἀγῶνος ἀπὸ τοῦ δευτέρου αὐτοῦ ἔτους, καὶ δὲν ἐνέκρινε νὰ ἐγκαταλίπῃ τὸ στάδιον τοῦτο, πρὶν ἢ ἴδῃ ἐκπνέουσαν τὴν ἀπαισίαν δεσποτείαν. Παρευρέθη καὶ ἔδρασεν εἰς τὰς σπουδαιοτέρας μάχας ἐν Πελοποννήσῳ ὑπὸ διαφόρους ἀρχηγούς, ἐφ' ᾧ καὶ βραδύτερον ἐτιμήθη διὰ τοῦ σταυροῦ τοῦ Ἀγῶνος, ὅστις πρεπόντως ἐκόσμει τὰ στήθη τοῦ εὐγενοῦς ἀγωνιστοῦ.

Ὅτε τὸ ἔργον συνετελέσθη, ὁ Ἀντωνόπουλος ἀπεσύρθη εἰς τὸ ἰδιωτικὸν αὐτοῦ ἄσυλον, καὶ ἤρξατο καλλιεργῶν τὴν ἀτομικήν του προαγωγὴν καὶ καρπούμενος τὰ ἀγαθὰ τῆς ἀνεξαρτησίας. Ἐν τούτοις αἱ κοσμοῦσαι αὐτὸν ἀρεταὶ εἶχον ἐκτιμηθῇ ἀρκούντως ὑπὸ τῶν συνδημοτῶν του, παρ' οἷς ἀπήλαυε βαθείας ἐκτιμήσεως καὶ ἀγάπης, καὶ ἐν ἔτει 1847 ἀνεδείχθη κατὰ τὸ ἰσχύον τότε σύστημα τῆς ἐκλογῆς τῶν μᾶλλον φορολογουμένων, δήμαρχος Πατρέων, ἀλλ' ἡ ἐκλογὴ αὐτοῦ δὲν ἐνεκρίθη ὑπὸ τῆς τότε κυβερνήσεως, ἥτις τὸν ἐθεώρει ἀντιπολιτευόμενον. Κατόπιν ἐξελέχθη δημοτικὸς σύμβουλος καὶ πρόεδρος τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου. Διὰ τῶν ἀξιωμάτων τούτων ἐτιμήθη ἐν πολλαῖς περιστάσεσι, πάντοτε δὲ ἐξεπλήρωσε μετὰ θρησκευτικῆς εὐλαβείας τὸ καθῆκον του, σεβόμενος τὴν θέσιν, εἰς ἣν ἀνύψου αὐτὸν ἡ ἐμπιστοσύνη τῶν συμπολιτῶν του. Εἰς ἀμοιβὴν τῶν διαφόρων δημοσίων καὶ δημοτικῶν ὑπηρεσιῶν του, ἡ ἑλληνικὴ κυβέρνησις ἀπένειμεν αὐτῷ τὸν σταυρὸν τοῦ Σωτῆρος, ἐν ἐποχῇ, καθ' ἣν τὰ παράσημα δὲν εἶχον περιέλθει ἀκόμη εἰς τὴν σημερινὴν κατάπτωσιν, καὶ ἀπετέλουν ἀληθὲς βραβεῖον δι' ἐκείνους, οἵτινες εἶχον προσενέγκει τὰς ὑπηρεσίας αὐτῶν εἰς τὸν τόπον καὶ ἀποβῇ εὐεργέται αὐτοῦ.

Ἐν τῷ ἰδιωτικῷ βίῳ τοῦ Ἀντωνίου Ἀντωνοπούλου, καὶ ὁ αὐστηρότερος ἐρευνητὴς οὐδεμίαν δύναται νὰ ἀνεύρῃ κηλῖδα. Χριστιανικώτατος ἐν τοῖς αἰσθήμασι, προσηνέστατος ἐν τοῖς τρόποις, ἀγαθώτατος τὴν καρδίαν καὶ εἰλικρινὴς εἰς τὰς σχέσεις, ἐνέπνεεν εἰς πάντας ἀμέριστον τὴν συμπάθειαν, καὶ ἦτο τὸ ἀντικείμενον τῆς ἐνθερμοτέρας ἀγάπης τῶν οἰκείων καὶ φίλων. Ὡς οἰκογενειάρχης, ἐνεφορεῖτο ὑπὸ τῶν αὐστηροτέρων ἠθικῶν ἀρχῶν, κύριον αὐτοῦ μέλημα ἔχων τὴν τελείαν διαμόρφωσιν τῶν τέκνων του. Δύναμαι νὰ εἴπω ὅτι ἠξιώθη νὰ φέρῃ εἰς πέρας τὸ θεάρεστον τοῦτο ἔργον του, καὶ νὰ ἴδῃ τὰ τέκνα αὐτοῦ, καταλαβόντα τὴν προσήκουσαν ἐν τῇ κοινωνίᾳ θέσιν. Ἡ ἀπόλαυσις αὕτη, εἶναι ἡ γλυκυτέρα πασῶν, καὶ καθιστᾷ τὸ ἐγγίζον τέρμα τῶν γονέων ἐντελῶς ἀνώδυνον· οὗτος δὲ εἶναι ὁ λόγος δι' ὃν αἱ τελευταῖαι στιγμαὶ τοῦ Ἀντωνίου Ἀντωνοπούλου ὑπῆρξαν εὐτυχεῖς καὶ γαλήνιαι.

Τοιοῦτος ὑπῆρξεν, ἐν ἀτελεῖ σκιαγραφίᾳ, ὁ βίος ἑνὸς ἔτι λειψάνου τοῦ ἱεροῦ ἀγῶνος, περισωθέντος μέχρι σήμερον, τὸ ὁποῖον εὐλαβεῖς καὶ πενθοῦντες προπέμπομεν σήμερον εἰς τὸν τάφον: Εἴη αἰωνία ἡ μνήμη τοῦ ΑΝΤΩΝΙΟΥ ΑΝΤΩΝΟΠΟΥΛΟΥ.

Ἀξιότιμε φίλε κ. Συντάκτα.

Ἐπειδὴ εἰς προσεχῆ συνεδρίασιν θ' ἀποφασισθῇ παρὰ τοῦ δημοτ. συμβουλίου ἡ πρότασις τοῦ κ. Δημάρχου περὶ συστάσεως πολυτελοῦς καὶ πολυδαπάνου σφαγείου ἐν τῇ θέσει Ἁγιὰ τῶν Πατρῶν, ἐθεώρησα ἀναγκαῖον πρὶν ἢ ἀποφασισθῇ τὸ σπουδαιότατον τοῦτο ζήτημα νὰ δημοσιεύσω διὰ τοῦ τύπου τὴν γνωμοδότησίν μου, τὴν ὁποίαν ὡς δημοτικὸς σύμβουλος σκοπεύω νὰ ὑποβάλω κατὰ τὴν συνεδρίασιν, καὶ παρακαλῶ πάντα βουλόμενον νὰ ἐκφέρῃ τὴν γνώμην του πρὸς διαφώτισιν τῆς τε δημοτικῆς ἀρχῆς καὶ παντὸς ἁρμοδίου. Διὸ Σᾶς παρακαλῶ νὰ εὐαρεστηθῆτε, μὲ τὴν συνήθη καλωσύνην σας, νὰ καταχωρήσητε εἰς τὸ προσεχὲς φύλλον τοῦ «Φορολογουμένου» τὴν γνώμην μου ταύτην ἔχουσαν ὡς ἑξῆς:

Μεθ' ὑπολήψεως· *Ν. Θωμόπουλος.*

« Προκειμένου περὶ σπουδαιοτάτου ἔργου, χρήζοντος δαπάνης 120 ἕως 140 χιλιάδων δραχμῶν,

εωρῶ καθῆκον μοῦ νὰ ὑποβάλω εἰς τὸ συμβούλιον τὰς ἑξῆς παρατηρήσεις μου. Τὸ σφαγεῖον, ἐκτὸς τοῦ ὅτι πρέπει νὰ ἔχῃ ὅλα τὰ συστατικὰ καὶ προσόντα, ἅτινα ἀπαιτεῖ ὁ Νόμος (ἄρθρ. 20 τοῦ ἀπὸ 3 Ἀπριλίου 1835 Β. Διατάγματος) καὶ αἱ σχετικαὶ ἀστυνομικαὶ διατάξεις, δέον καὶ νὰ ἐκπληρῇ ἀκωλύτως καὶ εὐχερῶς καὶ ὅλας τὰς λοιπὰς ἀνάγκας, τοῦ σκοποῦ, δι' ὃν συνιστᾶται· ἐπὶ δὲ τοῦ προκειμένου ζητεῖται ἡ σύστασις σφαγείου κατὰ σύστημα τῶν μεγαλητέρων εὐρωπαϊκῶν πόλεων, τὸ ὁποῖον, ὡς ἔχουσι δυστυχῶς παρ' ἡμῖν τὰ πράγματα τῆς ἀταξίας, δὲν θ' ἀνταποκριθῇ εἰς τὰς ἀνάγκας τῆς πόλεως καὶ τὸν ἀληθῆ προορισμόν του καὶ φοβοῦμαι πολὺ μήπως ἐξ ὑπαρχῆς ἀκόμη κατασταθῇ ἄχρηστον διὰ τὴν ἀκατάλ[illegible] τοποθετησίν του καὶ τὴν ἔλλειψιν τοῦ ἀ[illegible] ρέοντος ὕδατος, ὡς συνέβη καὶ εἰς τὸν πρὸς ἀπόθεσιν τῶν ἀκαθαρσιῶν τῆς πόλεως ἀγορασθέντα παρὰ τοῦ δήμου ἀποξηρανθέντα ἀνδρόν καὶ εἰς ἄλλα ἔργα, καὶ νὰ ἐξακολουθῇ ὑφιστάμενη ἡ σημερινὴ ρυπαρὰ καὶ πολεμία τῆς ὑγιεινῆς καὶ τῆς καθαριότητος τῆς πόλεως κατάστασις.

Τέσσαρες ἀγοραὶ κρεάτων ὑπάρχουσιν ἐν τῇ πόλει· ἡ μεσημβρινὴ εἰς ἣν συχνάζουσι τὰ δύο τρίτα σχεδὸν τῆς πόλεως, ἡ τῆς ἄνω πόλεως, ἡ τοῦ Μερκάτου καὶ ἡ νεόδμητος ἀρκτική· ἡ τοποθέτησις τοῦ σφαγείου, ἐν ᾧ τόπῳ ὥρισται παρὰ τοῦ κ. Δημάρχου, θὰ διευκολύνῃ ἴσως μόνον τὴν ἀρκτικήν, αἱ δὲ ἄλλαι τρεῖς διὰ τὴν μεγάλην ἀπόστασιν θὰ ἐξακολουθῶσι μετερχόμεναι τὴν αὐτὴν ἐπιβλαβῆ εἰς τὴν καθαριότητα καὶ τὴν ὑγείαν τῆς πόλεως μέθοδον διὰ τὰ σφαζόμενα ζῶα. Πρὸς ἀποφυγὴν λοιπὸν τῆς τηλικαύτης ἐπὶ ματαίῳ δαπάνης διά τε τὴν ἀπομεμακρυσμένην ἰδίως τοποθέτησιν καὶ τὴν ἔλλειψιν τοῦ ἀναγκαίου ὕδατος πρὸς τέλειον καθαρισμὸν τῶν σφαζομένων καὶ διηνεκῆ ἀπολύμανσιν τοῦ σφαγείου, καὶ διὰ νὰ συντελέσωμεν ὅσον ἔνεστι εἰς τὴν ὑγιεινὴν καὶ τὴν καθαριότητα τῆς πόλεως, εὐκολυνομένων καὶ τῶν τεσσάρων ἀγορῶν, νομίζω καλὸν καὶ συμφέρον τῷ δήμῳ νὰ λάβωμεν ὑπὸ σπουδαίαν σκέψιν τὰ ἑξῆς δύο πρόσφορα μέτρα· ἢ ν' ἀνασυστήσῃ ὁ δῆμος ἐπὶ τὸ βέλτιον προσωρινὸν τὸ ἐπὶ ἱκανὰ ἔτη ὑπάρξαν καὶ ἄνευ τινὸς λόγου, εἰμὴ τῆς κατὰ παράβασιν τῆς τάξεως καὶ ἐξ αὐθαιρεσίας τῶν σφαγέων ἐγκαταληφθὲν ἄχρηστον δημοτικὸν σφαγεῖον, κείμενον ἐντὸς τῆς θαλάσσης εἰς θέσιν Τζιβδί, γειτνιάζον μὲ τὴν μᾶλλον συχναζομένην μεσημβρινὴν ἀγοράν, διὰ στερεοῦ διατρύτου σανιδώματος, στηριζομένου ἐπὶ ξυλίνων ἢ σιδηρῶν στύλων εἰς βάθος θαλάσσης 8 ἕως 10 ποδῶν, ἐρπτομένου τῆς ἀρκτικῆς πλευρᾶς τῆς προκυμαίας ἁγίου Ἀνδρέου, ἥτις διὰ μικρᾶς δαπάνης καθίσταται βατὴ εἰς τὰ ἀπὸ τῆς ξηρᾶς προσπελάζοντα πρὸς σφαγὴν ζῶα, καὶ ἡ ὁλικὴ δαπάνη τοῦ τοιούτου προσωρινοῦ σφαγείου δὲν θὰ ὑπερβῇ τὰς 3 ἕως 4 χιλιάδας δραχμῶν, ἢ τὸ συμφερώτερον νὰ συστηθῇ αὐτόθι μόνιμον καὶ παντοτεινὸν σφαγεῖον κατάλληλον εἰς ὅλας τὰς ἀνάγκας τῶν ἀγορῶν, ἀφοῦ μολωθῇ διὰ τοῦ κ. Μανιάκ ὁ ἀναγκαῖος θαλάσσιος χῶρος καὶ στρωθῇ διὰ πλακῶν διατρύτων ἐφ' οὗ ν' ἀνεγερθῇ μόνιμον διαρκὲς σφαγεῖον εἰς βάθος ἔτι μεῖζον, πάντοτε ὅμως παραπλεύρως τῆς προκυμαίας, καὶ διὰ τὸ τέλειον τοῦτο παντοτεινὸν σφαγεῖον δὲν θὰ χρειασθῶσι καθ' ἃς ἔσχον πληροφορίας πλέον τῶν 20 ἕως 30 χιλιάδων δραχμῶν.

Ἀμφότερα τὰ καταστήματα ταῦτα τό τε προσωρινὸν καὶ τὸ παντοτεινὸν ἐξυπηρετοῦσιν ἀποχρώντως τὰς ἀνάγκας τῶν ἀγορῶν καὶ δὲν ἀντίκεινται τὸ παράπαν εἰς τὰς περὶ ὑγιεινῆς διατάξεις τῶν νόμων περὶ σφαγείων, διὰ τοὺς ἑξῆς λόγους: α) διότι ἡ ἐκ τοῦ σφαγείου τούτου γραμμὴ ῥεύματος ἀνέμου ἐν περιπτώσει μεσημβρινοῦ δὲν ἐπηρεάζει οὐδόλως τὴν πόλιν, ἀντικρύζουσα εἰς ἀπόστασιν ἱκανὴν ἀπὸ τοῦ ἄκρου τῆς κεντρικῆς προκυμαίας ἁγίου Νικολάου· τοῦτ' αὐτὸ δὲ συμβαίνει καὶ ὅταν πνέῃ βορᾶς, ἀπάγων ἔξω εἰς εὐρεῖαν θάλασσαν μακρὰν τῆς πόλεως καὶ εἰς ἀντίθετον γραμμὴν πᾶσαν τυχὸν ἀναθυμίασιν· β) διότι εἰς οὐδὲν ἄλλο μέρος δύνανται νὰ καθαρίζωνται τὰ σφάγια καὶ ν' ἀπολυμαίνηται διηνεκῶς τὸ σφαγεῖον προχείρως καὶ ἀκόπως δι' ἀφθόνου θαλασσίου ὕδατος, ὅπερ εἶναι τὸ κυριώτατον προσὸν τοῦ σφαγείου· γ) διότι γειτνιάζει μὲ τὴν μᾶλλον συχναζομένην ἀπὸ τὸ πλεῖστον τῆς πόλεως μεσημβρινὴν ἀγοράν καὶ εὐκολώτερον διὰ τὴν ἀπόστασιν του ἐξυπηρετεῖ καὶ τὰς ἀνάγκας τῶν δύο ἄλλων ἀγορῶν ἄνω πόλεως καὶ Μερκάτου· δ) διότι τότε αἵματα καὶ αἱ λοιπαὶ ἀκαθαρσίαι θὰ φέρωνται αὐτομάτως ἔξω εἰς ἀνοικτὴν θάλασσαν, παρακωλυούσης τῆς παραπεμφθείσης προκυμαίας ἁγίου Ἀνδρέου τὴν δηθεν ἰσχυριζομένην ὑπό τινων συναδέλφων συμπεινωνίαν μὲ τὴν εἰς μεγάλην ἀπόστασιν κείμενα προσωρινὰ θαλάσσια λουτρὰ εἰς τὴν δόξαν ἁγίου Ἀνδρέου· ε) διότι ὑπάρχει ἀποθήκη τοῦ δήμου μετὰ ἱκανῆς χωρητικότητος τετειχισμένου περιβόλου ἀξίας πλέον τῶν 12 χιλιάδων δραχμῶν, ἱκανὴ νὰ παραλάβῃ τὰ ἑκάστοτε φερόμενα εἰς σφαγὴν ζῶα, ἐξαρκοῦντα εἰς τὰς ἀνάγκας τῆς πόλεως ἐφ' ἱκανὰς ἡμέρας, ἥτις ἤδη δυστυχῶς μένει ἄχρηστος, διὰ τὴν ἐγκατάλειψιν τοῦ σφαγείου ἐξ αὐθαιρεσίας τῶν σφαγέων καὶ ἐκ περιφρονήσεως εἰς τὴν ὑποβολὴν τῆς τάξεως· ς) διότι ἡ ἁρμοδία ἀρχή, εὐκολονομένη διὰ τὸ κεντρικὸν τοῦ σφαγείου θὰ ἐπιτηρῇ ἀείποτε, ἂν ὧσιν ὑγιῆ καὶ κατάλληλα εἰς τροφὴν τῶν ἀνθρώπων τὰ σφαζόμενα, ὡς καὶ τὴν ἀπολύμανσιν τοῦ σφαγείου· ζ) διότι εἰς τὴν τέλεσιν παντὸς ἔργου καλλίμαλιστα πολυδαπάνου, δέον νὰ ἐξετάζηται πρὸ παντὸς ἡ χρησιμοποίησις αὐτοῦ, δηλαδὴ ἂν ἐπιτυγχάνεται ὁ σκοπὸς, δι' ὃν γίνεται· ἐπὶ δὲ τοῦ προκειμένου τίς δύναται νὰ μᾶς ἐγγυηθῇ ἢ νὰ μᾶς βεβαιώσῃ, ὅτι ὅπως ἔχουσι δυστυχῶς παρ' ἡμῖν τὰ πράγματα εἰς ἐκρυθμον κατάστασιν καὶ θὰ ἔχωσιν ἐνόσῳ ἐξακολουθεῖ τὸ ὑπάρχον σύστημα τῆς ψηφοθηρίας, θὰ δυνηθῶσιν ἢ θὰ θελήσωσιν οἱ ἁρμόδιοι νὰ ὑποβάλωσιν εἰς τὴν τάξιν τοὺς σφαγεῖς τῶν ζώων, ὅπως δὲν πράττουσιν καὶ διὰ τὰς παραπλησίας ἀκαθαρσίας καὶ παρενοχλήσεις πολισῶν ἀείποτε προξενοῦντας ἐπαγγελματίας καὶ νὰ τοὺς ὑποχρεώσωσι νὰ σφάζωσιν ἐντὸς τοῦ ζητουμένου ἀπομεμακρυσμένου ἐν Ἀγειᾷ σφαγείου, ἀφοῦ μάλιστα δι' ἕκαστον σφάγιον, ὑποκείμενον ἄλλως τε διὰ τὴν ἀπόστασιν εἰς τὴν ἐπίρροιαν τῆς ζέστης ἐν καιρῷ ἰδίως θέρους, θὰ δαπανᾶται λόγῳ μεταφορᾶς εἰς τὰς ἀγορὰς τὸ πέμπτον ἢ ἕκτον τῆς ἀξίας του, ὅπερ θὰ ἐπιβαρύνῃ τοὺς καταναλωτὰς πολίτας, ὑπὲρ ὧν ἐτάχθησαν οἱ δημοτικοὶ ἄρχοντες καὶ νόμῳ καὶ ψήφῳ νὰ μεριμνῶσι καὶ ὅτι ἕκαστος δὲν θὰ ἐξαπολουθῇ νὰ σφάζῃ ὅπου εὐκολύνεται, ἐνῷ ὑπάρχοντος κεντρικοῦ σφαγείου, τὸ κακὸν ἂν δὲν ἐκλείψῃ τέλεον, πολὺ θὰ μετριασθῇ.

Παρατηρῶ δὲ προσέτι, ὅτι ἐὰν συστηθῇ σφαγεῖον ἐν τῇ Ἀγυιᾷ, θὰ διακωλύεται καὶ ἡ προσαγωγὴ τῶν καθ' ἑκάστην σφαζομένων ἐκ τοῦ μεσολαβοῦντος σιδηροδρόμου καὶ προσέτι ὁ διὰ τούτου πνέων βορᾶς ἀντικρύζει τὴν πόλιν· ἐκρίθη δὲ καταλληλοτέρα ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς ἡ θέσις αὕτη ἐν συγκρίσει πρὸς τὴν θέσιν «Γυρί» παρ' ἄλλων ἐπιζητουμένην, διότι ὁ διὰ τῆς τελευταίας πνέων μεσημβρινὸς ἄνεμος εὐθύτερον καὶ ἀποτελεσματικώτερον προσβάλλει τὴν πόλιν. Δὲν ἐλήφθη ὅμως ὑπ' ὄψιν ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς, οὔτε ἠρωτήθη ἐὰν καὶ τὸ εἰς θέσιν Τζιβδὶ θαλάσσιον μέρος εἶναι ἢ οὐ τὸ καταλληλότερον καὶ λυσιτελέστερον.

« Κατόπιν ὅλων τούτων καὶ λαμβανομένης ὑπ' ὄψιν της οἰκτρᾶς οἰκονομικῆς καταστάσεως τοῦ δήμου, ἀναγκάζεταί τις καὶ ἐκὼν ἄκων νὰ προτιμήσῃ τὸ ἐφαρμόσιμον καὶ ὑπηρετικὸν καὶ μάλιστα ὀλιγοδάπανον, ἔστω καὶ ἀτελὲς, ἀποβάλλομένου ἢ ἀναβαλλομένου τοῦ πολυτελοῦς καὶ πολυδαπάνου, ἁρμόζοντος εἰς μεγαλοπόλεις εὐρωπαϊκὰς ἔργου, ἐν εὐθετωτέρῳ χρόνῳ καὶ εἰς κρείττονα οἰκονομικὴν τοῦ δήμου κατάστασιν, ἀφοῦ οὗτος ἔχει νὰ ἐκπληρώσῃ ἀπείρους ἄλλας ἀναποφεύκτους ἀνάγκας, διότι ὡς ἡ πεῖρα μᾶς διδάσκει καὶ ὡς ἔχουσι παρ' ἡμῖν τὰ πράγματα φοβοῦμαι πολὺ, καὶ εὔχομαι νὰ ψευσθῶ, μήπως αἱ 120 ἢ 140 χιλιάδες δραχμαὶ δαπανηθῶσιν ἐπὶ ματαίῳ, τὸ δὲ ἔργον μένῃ διὰ τὴν ἀχρηστίαν του μαρτύριον ματαίας δαπάνης καὶ ἀπρονοησίας.

Τῆς γνώμης μου ταύτης συμμερίζονται καὶ πολλοὶ ἐκ τῶν πρακτικωτέρων καὶ συνετωτέρων συμπολιτῶν ἡμῶν· ἐθεώρησα δὲ ἀναγκαῖον ἔκτε τοῦ καθήκοντός μου καὶ ἐκ τῆς μερίμνης, ἣν ὀφείλει ἕκαστος νὰ ἔχῃ ὑπὲρ τῶν συμφερόντων τοῦ δήμου, νὰ προκαλέσω καὶ τὴν γνώμην τῶν εἰδημονεστέρων διὰ νὰ γίνῃ τὸ λυσιτελέστερον καὶ νὰ μὴν ἀποφασισθῇ ἐν μιᾷ καὶ μόνῃ συνεδριάσει τοῦ σπουδαιοτέρου δημοτικοῦ ἔργου ἡ ἐκτέλεσις, ἄνευ εὐρείας προεξετάσεως καὶ συζητήσεως.»

Σημ. «Φορολογουμένου» — Τὰ ἐπιχειρήματα ὅσα ἐπάγεται ὁ κ. Θωμόπουλος εἰς ὑποστήριξιν τῆς γνώμης του, εἰσὶ, φρονοῦμεν, πλέον ἢ ἱκανὰ ἵνα πείσωσι πάντας ὅτι αὕτη εἶναι ἡ μόνη ὀρθὴ γνώμη ἥτις πρέπει ἐπὶ τοῦ προκειμένου νὰ ἐπικρατήσῃ, ἐὰν δὲν ἀποβλέπωμεν, κατασκευάζοντες δημοτικὰ καταστήματα, εἰς ἐξοικονομήσεις ἀτομικῶν τῆς στιγμῆς περιστάσεων, ἀλλ' εἰς τὰς ἀληθινὰς ἀνάγκας τοῦ τόπου, τὰς παρούσας καὶ τὰς μελλούσας.

ΔΙΑΦΟΡΑ

Τὸ λιμενικὸν ζήτημα ἤχθη ἐπ' ἐσχάτων καὶ ἐνώπιον τοῦ δημοτ. συμβουλίου, ὅπερ ἐντούτοις δὲν ἐπελήφθη αὐτοῦ πρεπόντως. Ἐπαινοῦμεν τὴν πρωτοβουλίαν τῆς εἰσαγωγῆς του καὶ ἐν τῷ δημοτικῷ συμβουλίῳ, ὀφειλομένην εἰς τὸ μέλος τῆς ἐπιτροπῆς κ. Η. Ἀλεξόπουλον, ὅστις ὁμολογουμένως μετ' ἄκρου ζήλου καὶ νοημοσύνης παρακολουθεῖ τὴν ἀνέλιξιν τοῦ σκανδαλώδους ζητήματος.

— Ἀνυπομόνως ἀναμένεται καὶ ἐνταῦθα ἡ ἔναρξις τῶν ἐργασιῶν τῆς Βουλῆς, ἐκ τῶν πρώτων δ' αὐτῆς βημάτων θὰ κριθῇ ἡ μέλλουσα αὐτῆς πορεία.

— Ὑπερογδοηκοντούτης ἐτελεύτησεν ἐνταῦθα τὴν παρελθοῦσαν Δευτέραν καὶ τὴν ἐπομένην ἐκηδεύθη προσηκόντως καὶ μετὰ τῶν τιμῶν τῶν παρασήμων τοῦ «Ἀγῶνος» καὶ τοῦ «Σωτῆρος» ἃ ἔφερεν ὁ Ἀντώνιος Ἀντωνόπουλος εἷς τῶν πρώτων οἰκιστῶν τῆς πόλεως καὶ ἐκ τῶν ἀρχαίων οἰκοκυραίων βιώσας βίον μακρὸν ἔντιμον, φιλόπονον καὶ ἀναβείξας οἰκογένειαν ἀξιοσέβαστον. Ἀντὶ ἰδίας νεκρολογίας δημοσιεύομεν σήμερον τὸν παρὰ τοῦ κ. Σ. Πάππα ἐκφωνηθέντα εἰς τὸν νεκρὸν του κάλλιστον ἐπικήδειον, συνοψίζοντα τὸν βίον του καὶ ἐξαίροντα τὰς ἀρετάς του.

— Αἱ κωδωνοκρουσίαι τῶν ἐνταῦθα ἐκκλησιῶν, ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τοῦ πανηγυρισμοῦ διαφόρων ἑορτῶν, ἀπέβησαν ἀληθεῖς μάστιγες τῶν παροικούντων καὶ τούτων τὰ παράπονα, ἐν ἰδιοτροποτάτῃ ἀναφορᾷ θὰ ὑποβάλῃ προσιχῶς εἰς τὸν κ. Νομάρχην γνωστὸς συμπολίτης ὑριστάμενος συνεχῶς τὸ μαρτύριον τῶν κωδωνοκρουσιῶν τοῦ ναοῦ Παντανάσσης. Τὴν ἀναφορὰν ταύτην θὰ δημοσιεύσωμεν εἰς τὸ προσεχές, ἀπὸ τοῦ νῦν ἐντούτοις δυνάμεθα νὰ εἴπωμεν ὅτι αἱ παρ' ἡμῖν ἐκκλησίαι ποιοῦνται κατάχρησιν ἐθίμου βασανιστικοῦ τῶν γειτόνων των· ὄχι μόνον ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τοῦ πανηγυρισμοῦ τῆς κυρίας ἑορτῆς ἑκάστης ἐκκλησίας, ἀλλ' ἐπὶ διαφόροις ἄλλαις προφάσεσι, ἐπὶ ἡμέρας διαταράσσουσι τὴν ἡσυχίαν τῶν πέριξ οἰκούντων δι' ἀγρίων κωδωνοκρουσιῶν, αἵτινες ἐνῷ οὐδὲν θρησκευτικὸν αἴσθημα ἐξεγείρωσι, κινοῦσι εἰς ἀγανάκτησιν σχεδὸν εἰς βλασφημίαν τοὺς ἐργαζομένους, ἢ τοὺς ἀσθενοῦντας καὶ ἔχοντας ἀνάγκην ὕπνου καὶ ἀναπαύσεως. Καὶ ἂν τὸ βασανιστήριον ἦτο ἡμερήσιον μόνον, ὑπομονή· ἐδυνάμεθα νὰ πηγαίνωμεν εἰς τὴν ἐξοχὴν, νὰ φεύγωμεν ἀπὸ τὰς οἰκίας

μας· ἀλλὰ τὸ μαρτύριον ἐξακολουθεῖ καὶ τὰς νύκτας, ποῦ φύγωμεν; Καὶ ἂν τις ἀσθενῇ, ἐὰν ὑρίσταται κεφαλαλγίαν; πρέπει νὰ ὑπάγῃ νὰ κατακλιθῇ εἰς φιλικὴν οἰκίαν; Χθὲς τὴν νύκτα ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ, δὲν γνωρίζομεν ποίου πανηγυρισμοῦ, ὁ νεὸς Παντανάσσης διὰ τῶν κωδώνων του, κρουομένων ὑπό τινος μαινομένου, δὲν ἄφησεν εἰς ἡσυχίαν τοὺς γείτονας μεταξὺ τῶν ὁποίων ὑπῆρχον καὶ ἀσθενεῖς μεγίστην ἔχοντες ἀνάγκην ἀναπαύσεως. Παρακαλοῦμεν νὰ τεθῇ τέρμα εἰς τὸ βυσαντινὸν τοῦτο τῶν κατοίκων καὶ ἰδίᾳ τῶν ἐχόντων τὴν ἀτυχίαν νὰ κατοικῶσι παρὰ τοὺς ναούς. Οἱ κύριοι Ἐπίτροποι τῶν ἐκκλησιῶν πρέπει νὰ παύσωσι παρενοχλοῦντες ἀφορήτως τοὺς γείτονας διὰ τρόπου ἀπηγορευμένου ὑπὸ τῶν ἀστυνομικῶν διατάξεων, διόλου θρησκευτικοῦ καὶ πολὺ ἀγυρτικοῦ. Ἡ ἐκκλησιαστικὴ αὕτη ῥεκλάμα εἶνε ἀπρεπεστάτη καὶ ἀνοίκειος εἰς τὴν σοβαρότητα τῶν θρησκευτικῶν ἑορτῶν, πρὸ παντὸς εἶνε ὀχληρά. Ἡ ἀναφορὰ, περὶ ἧς ἀνωτέρω, θὰ εἴπῃ τὰ λοιπά, ἡ ἀστυνομία ἐντεῦθεν ὀφείλει νὰ λάβῃ μέτρα.

— Καὶ πάλιν ἀκούονται παράπονα κατὰ τῆς κακῆς φυλάξεως τῶν κτημάτων κατὰ τῶν ζημιῶν τῶν κτηνῶν καὶ κτηνοτρόφων.

— Ἐν πλήρει ἡμέρᾳ τολμηρὸς λωποδύτης εἰσελθὼν ἐνταῦθα εἰς οἰκίαν τινὰ προχθὲς ἥρπασε ῥαπτομηχανὴν τινὰ καὶ ἀπῆλθεν ἀγνωστον διεύθυνσιν.

— Τὴν νύκτα τῆς προχθὲς τετάρτης πρὸς τὴν πέμπτην περὶ ὥραν 3 ἠσθάνθημεν ἐνταῦθα σεισμὸν ὄχι σφοδρὸν καὶ μικρᾶς διαρκείας.

— Ὁ Ἐμπορικὸς Σύλλογος Πατρῶν «Ἑρμῆς» ἀνανέχθη τὴν ἑβδομάδα ταύτην διὰ τοῦ Προέδρου αὐτοῦ, πρὸς τὴν Διοίκησιν τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος, ὅπως αὕτη ἐπιτρέψῃ καὶ αὖθις ἐνταῦθα τὴν λειψοδοσίαν τῶν ἐπὶ ὑποθήκῃ τρεχουμένων λογαριασμῶν, ἣν ἀπηγόρευσε πρὸ εἴκοσι περίπου μηνῶν, ἕνεκεν τῶν ἐκτάκτων περιστάσεων εἰς ἃς τότε ὁ τόπος εὑρέθη. Ἤδη ὅτε ἐπικρατεῖ ἡ ἀναγκαστικὴ κυκλοφορία, αἱ δὲ ἀπαιτήσεις ἀνταλλαγῆς χαρτονομισμάτων διὰ μεταλλικοῦ ἐξέλειπον, ἡ Τράπεζα δύναται νὰ ἐπαναφέρῃ τὴν λειτουργίαν τῶν ὡς εἴρηται τρεχουμένων λογαριασμῶν, τοσοῦτῳ μᾶλλον καθ' ὅσον καὶ αὕτη ἐν πληρεστάτῃ ἀσφαλείᾳ θὰ ὠφελεῖται ἐκ τῶν ἐκ τούτων προερχομένων τόκων, καὶ τὸ ἐμπόριον θέλει διευκολύνει τὰ μάλα ἐν τῇ κινήσει του.

— Ἡ ἐπανάληψις τῶν τελευταίων βροχῶν κατέδειξε πάλιν τὴν ἀθλιότητα τῶν ὁδῶν τῆς πόλεώς μας ἐν ὅλῃ αὐτῆς τῇ ἀσχημίᾳ. Ὁ κ. Νομάρχης ἐπισκευήν των, ἤδη ὁ κ. Δημάρχω τὴν πρώτινων ἡμερῶν, ἐπὶ τῷ λόγῳ ὅτι ἡ ἐπισκευὴ πρὸ ἐκείνη ἐγένετο παρατύπως, χωρὶς δηλονότι νὰ προϋπολογισθῇ πρότερον ἡ δαπάνη, νὰ ἐκτεθῇ ἡ ἐπισκευὴ εἰς μειοδοσίαν, νὰ ἐγκριθῇ κ.τ.λ. Ἀφοῦ ἐσώθησαν οἱ τύποι, ἃς κυλιώμεθα ἡμεῖς εἰς τὸν βόρβορον.

— Ἀπὸ τῆς παρελθούσης ἑβδομάδος τὸ ἡμέτερον μελοδραματικὸν θέατρον ἔπαυσε τὰς πληρωμὰς καὶ τὰς παραστάσεις του, ἔκτοτε δὲ διατελοῦμεν ἐν πληρεστάτῃ ἀμουσίᾳ. Μ' ὅλας τὰς ἀσελείας του τὸ θέατρον τοῦτο ἦτο τί πολὺ καλὸν διὰ τὴν πόλιν ταύτην, ὡς τοιοῦτον δὲ δὲν ἐδύνατο νὰ διατηρηθῇ, διότι παρ' ἡμῖν τὰ καλὰ πράγματα εἰσὶ βραχυτάτης πάντοτε διαρκείας. Ἓν κάλλιστον ἐντευκτήριον τῆς καλῆς τάξεως, οἱ διερχόμενοι ξένοι εὕρισκον ἐν αὐτῷ πῶς νὰ περάσωσιν εὐαρέστως τὰς ἑσπερινὰς ὥρας τῆς ἐνταῦθα διαμονῆς των, καὶ νὰ λάβωσι μίαν ἰδέαν περὶ τῆς κοινωνίας μας, ἀνεπτύσσετο ὀλίγον τὸ μουσικὸν αἴσθημα, ἐβλεπόμεθα τέλος. Αἱ μελοδραματικαὶ παραστάσεις, χάρις εἰς τὴν ἀκούραστον φιλοτιμίαν τῆς οἰκείας Ἐπιτροπῆς, θὰ ἦτο δυνατὸν νὰ ἐξακολουθήσωσι μέχρι τέλους τῆς θεατρικῆς περιόδου, ἐὰν μὴ, παρ' ἐλπίδα, πολλοὶ τῶν ἐνοικιαστῶν θεωρείων καὶ τῶν συνδρομητῶν ἠρνοῦντο νὰ καταβάλωσι ἐμπροθέσμως τὴν τρίτην δόσιν τοῦ μισθώματος τῶν θεωρείων καὶ τῶν συνδρομῶν των. Αἰτία ὅθεν τῆς ἀποτόμου διακοπῆς τοῦ θεάτρου ἐγένοντο οἱ καθυστερήσαντες εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν ῥητῶν ὑποχρεώσεών των, οἱ ἀρνηθέντες σχεδὸν τὴν ὑπογραφήν των· οἱ ἴδιοι δ' ἐγένοντο καὶ παραίτιοι τῆς ἐπὶ τοῦ προκειμένου ζημίας τῶν εὐγενῶς καὶ φιλοτίμως πληρωσάντων, ὡς καὶ τοῦ νὰ μείνωσιν εἰς τοὺς δρόμους καὶ ἄνευ μέσων ἐπανόδου εἰς τὴν πατρίδα των, περὶ τοὺς τεσσαράκοντα δυστυχεῖς καλλιτέχναι, οἱ πλειότεροι οἰκογενειάρχαι. Δυστυχῶς οἱ πλειότεροι τῶν ἀρνηθέντων νὰ πληρώσωσιν εἶσὶν ἐξ ἐκείνων οἵτινες διεκδικοῦσιν ὑπέροχον θέσιν ἐν τῇ ἡμετέρᾳ κοινωνίᾳ καὶ εἰς πᾶσαν περίστασιν θέλοντες νὰ σημαίνωσι κάτι παρ' ἡμῖν ἀλλὰ τοιαύτη συμπεριφορὰ εἶναι ἀκριβῶς ἄρνησις τῶν ἀξιώσεών των τούτων. (la noblesse oblige.) Κατ' αὐτῶν δικαίως παραπονοῦνται οἱ πληρώσαντες ἐκ τῶν ἐνοικιαστῶν θεωρείων καὶ συνδρομητῶν, διότι χάρις εἰς τὸ χρῆμα καὶ τὴν φιλοτιμίαν των ἤκουσαν καὶ τινας παραστάσεις δ ω ρ ε ὰ ν οἱ κύριοι καθυστερήσαντες καὶ ἀρνηθέντες. Ἂς τὸ ἀναγράψωσι καὶ τοῦτο μεταξὺ τῶν κερδῶν των, ἀλλὰ τὰ τοιαῦτα κέρδη δὲν προσπορίζουσι θέσιν ἐν τῷ τόπῳ, καταβιβάζουσι τοὐναντίον τοὺς κερδίζοντας εἰς ἄλλην τάξιν. Πρέπει ἐντεῦθεν νὰ πεισθῶμεν πλέον ἅπαντες ὅτι παρ' ἡμῖν τὸ θέατρον εἶναι ἴδρυμα ἄχρηστον, διότι δὲν ἀποτελεῖ οὐσιώδη ὅρον τῆς κοινωνικῆς ζωῆς ὡς ἀλλαχοῦ, οὐδὲ ἀνταποκρίνεται εἰς ἠθικήν τινὰ ἀνάγκην ἀναπόφευκτον· εἶνε τι ξένον πρὸς τὰς διαθέσεις μας, ἂν δὲ συμμετέχωμεν αὐτοῦ ἐνίοτε τὸ πράττομεν διὰ νὰ φαινώμεθα ὀλίγον, ἀρχοντοχωριατίζοντες, διὰ νὰ μὴ ὑστερῶμεν εἰς ὅ,τι κάμνουσιν αἱ ἄλλοι, διὰ νὰ μὴ παύσωμεν ἀποτελοῦντες μέρος τῆς καλῆς τάξεως καὶ ἀνήκοντες εἰς τοὺς φιλομούσους· συνεπῶς καλὸν εἶνε ἐπὶ πολὺ ἀκόμη οὐδεμία νὰ γίνῃ σκέψις περὶ θεάτρου καὶ μάλιστα μελοδράματος. Ἂς κατακλινόμεθα ἀπὸ τὴν ὀγδόην ὥραν τῆς ἑσπέρας, ἂς μὴ βλεπώμεθα ἐν κοινῷ διὰ ν' ἀγριέψωμεν ὡς τέλους ἐντελῶς, ἂς κλεισθῶμεν εἰς τὰς οἰκίας μας μέχρις οὗ φθάσωμεν εἰς τὴν ἀποκτήνωσιν.

— Τὴν ἑσπέραν τῆς μεθαύριον Σαββάτου ὁ κύριος καὶ ἡ κυρία Λάνδη προσκαλοῦσιν εἰς θεατρικὴν ἑσπερίδα ἐν τῷ θεάτρῳ τοὺς παρ' ἡμῖν φιλομούσους καὶ πάντας ἐκείνους οἵτινες γνωρίζουσι πόσον ἠδικήθησαν οἱ δύο οὗτοι καλλιτέχναι ἐκ τῆς κακῆς ἐκβάσεως τοῦ θεάτρου ἡμῶν. Ὁ μὲν κ. Λάνδης ὡς ἐργολάβος, μ' ὅλον ὅτι συνετέλεσεν ἐν μέρει εἰς τὴν ἔκβασιν ἐκείνην, ἐξέρχεται τῆς ἐργολαβίας μὲ κενὰς τὰς χεῖρας καὶ δύναται νὰ ἐπιδείξῃ διαχείρισιν ἄμεμπτον· ἡ δὲ σύζυγός του κ. Λ[illegible] μεταληθεῖσα ἐνταῦθα ἐξ Ἰταλίας, πρ[illegible] πλήρωσιν του [illegible] καὶ ἐργάσατο [illegible] καλῶς καὶ φιλοτίμως, ἀπέρχεται ἐντεῦθεν ἄνευ ἀμοιβῆς, διὰ τοῦτο δικαιοῦται πάσης συμπαθείας καὶ ὑποστηρίξεως κατὰ τὴν αὔριον διδομένην πρὸς ὄφελός της παράστασιν, ἵνα ἀπέλθῃ ἐντεῦθεν ἀπολαμβάνουσα καί τινα καλὴν ἀνάμνησιν. Ἡ παράστασις θέλει εἶσθαι ποικίλη· δοθήσεται ἡ 2α πρᾶξις τοῦ Ruy Blas σχεδὸν ὁλόκληρος, ἡ 3η ἐπίσης τοῦ Faust, ἡ γνωστὴ μονῳδία καὶ διῳδία ἐκ τοῦ ἑλληνικοῦ μελοδραματίου «ὁ ὑποψήφιος» καὶ τελευταῖον ἡ τετάρτη πρᾶξις τῆς Τραβιάτας.

— Ὁ Ἱεροκήρυξ κ. Ἠλίας Βλαχόπουλος ἀμιλήσῃ τὴν προσεχῆ Κυριακὴν εἰς τὸν ναὸν τοῦ Παντοκράτορος.

Ἀπωλέσθη καρφοβελόνη χρυσῆ φέρουσα ἐν τῷ μέσῳ ἀρχαῖον ἀργυροῦν νόμισμα. Ὁ εὑρὼν αὐτὴν παρακαλεῖται νὰ τὴν παραδώσῃ εἰς τὸ γραφεῖον μας καὶ ἀμοιφθήσεται.

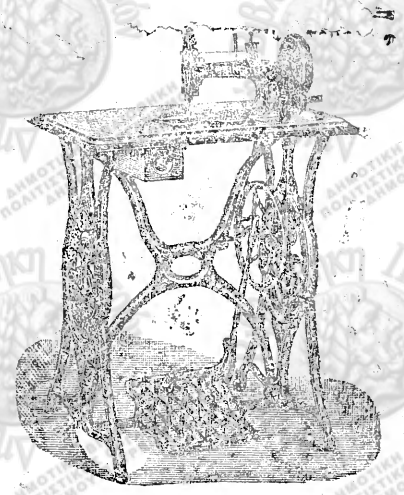

ΝΕΩΤΑΤΗ ΕΦΕΥΡΕΣΙΣ ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΙΑΣ ΣΙΓΚΕΡ

Αἱ πρωτότυποι μηχαναὶ ῥαπτικῆς

ΣΙΓΚΕΡ

μὲ δακτυλοειδῆ σαΐταν «navicella» εἶναι αἱ ἐν τελέστεραι μηχαναὶ ῥαπτικῆς πρὸς κατασκευὴ ἀσπροῤῥούχων, ἐνδυμάτων, περιστηθίων καὶ ἀλεξιβροχίων ὡς καὶ δι' ὑποδηματοποιούς, ῥάπτας κατασκευαστὰς φεσσίων καὶ διὰ πᾶν ὅ,τι ἀφ[illegible] εἰς τὴν βιομηχανίαν. Αἱ κυριώτεραι ἰδιότητες [illegible] καθιστῶσαι αὐτὰς προτιμητέας εἶναι ἁπλότης [illegible] τῇ κατασκευῇ ἐξαίρετον ὑλικόν, ἐλαφρὰ καὶ [illegible] χεῖα κίνησις περὶ τὴν χρῆσιν ὑπερβαλλόντως [illegible] ραῖον ῥάψιμον.

Πλήρης ἐγγύησις.—Ὁδηγίαι δίδονται δωρεάν.

Πληρωμὴ γίνεται κατὰ διαφόρους δόσεις.

Τὸ ἐνταῦθα κατάστημα τῆς ἑταιρίας, κεῖται [illegible] ὁδῷ ἁγίου Νικολάου, ὅπου ἐπισκευάζεται καὶ πᾶσα βλάβη εἰς οἱουδήποτε εἴδους μηχανάς.

Ἡ ἑταιρία ἔχει καταστήματα εἰς Ζάκυνθον, [illegible] Πάτρας καὶ Κεφαλληνίαν· ἔχω πρὸς τούτοις σαΐτας, δέχομαι καὶ παραγγελίας διὰ σφραγίδας καουτσούκ.

Πάτραι 20 Δεκεμβρίου 1886.

Ὁ ἐνταῦθα διευθυντὴς
PASQUALE MERLO.

ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ ντα μιζάνα ι μεγάλαι [illegible] ὑέλου πολὺ ἰσχυροῦ, χωρητικότητος 50 σχεδὸν καδων, χρήσιμαι πρὸς ἐναπόθεσιν οἴνου ἢ ἐλαίου. Διεύθυνσις: (Εἰς ἐργολαβίαν λιμένος προκυμαία «Καλαβρύτων») εἰς Πάτρας.

ΠΩΛΕΙΤΑΙ ἐν τῇ θέσει Ἀγυιὰ ἀγρὸς 39 στρεμμάτων ἀντὶ δραχ. Ν. 3,500 ἐξ ὧν μετρητὰ δραχ. Ν. 1000. Πληροφορίαι παρὰ τοῦ ἐμπορομεσίτου Γεωργίου Α. Παππαγεωργίου.

Δεύτερον πρόγραμμα πλειστηριασμοῦ.

Ὁ ἐν Πάτραις κλάδος τῆς Ἰονικῆς Τραπέζης ἀντιπροσωπευόμενος ὑπὸ τοῦ διευθυντοῦ αὐτοῦ κ. Ἐρρίκου Γκρὴν κατοίκου Πατρῶν δηλοποιεῖ ὅτι·

Ἀκυρωθέντος τοῦ πλειστηριασμοῦ τοῦ γενομένου κατὰ τὰ ἀπὸ 9 Μαΐου καὶ 12 Ἰουνίου 1884 πρῶτον καὶ δεύτερον προγράμματα τῆς ἐνυποθήκου οἰκίας τοῦ ὀφειλέτου μας Πέτρου Ἀνοΐνου, ἀντιπροσωπευόμενον τότε ὑπὸ τοῦ συνδίκου τῆς πτωχεύσεως τοῦ Παναγιώτου Θεοφήλου, διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 1104 π. ε. ἀποφάσεως τῶν ἐν Ἀθήναις Ἐφετῶν, ἕνεκα τυπικοῦ λόγου τῆς μὴ καταθέσεως ἐκθέσεως ἐκτιμήσεως εἰς τὸν ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ ὑπάλληλον, ἐπαναλαμβάνεται ἡ διαδικασία τοῦ πλειστηριασμοῦ ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τῶν προγραμμάτων κατὰ τε τοῦ ὀφειλέτου μας

(ἀκολουθεῖ)